

Flétnu do žita

Richard Müller

Doktor pravil: Zanech zpěvu, zpěváku
a neuváděj lidi do zlých rozpaků
Patříš k bláznům, kteří ještě v něco věří
Nevěř ani sobě sám. Já jsem doktor, já to znám

Chemik zvolal: Píseň? Ta se pojí s čím?
Jestli s ňákou vírou, tak tu nezměřím
K čemu chovat víru, která nemá míru?
A nevěř ani sobě sám. Já jsem chemik, já to znám

Filosof řek': Zahod' flétnu do žita
Tvá hudba je prostá, doba složitá
Ve složitě době - nevěř ani sobě
Nevěř ani sobě sám. Ja jsem docent, já to znám

R: Bili do mé víry, až jí dobili
už s tou flétnou tleje někde v obilí
A já Dodplul na parníku, osvobozen od zlovyků
Nezdržován vírou, mírně opilý
Pak však přišel příval, do moře mně splách'
V očích slaná voda, v srdci krutý strach
Tehdy spatřím na hladině kráčet jako středem síně
muže který volá: Vykroč po vlnách!

Řeknul: Smrt už svírá strašné klepeto
Rád bych sebral kuráž , ale nejde to
Víra v mocné síly obrostla mi býlím
Nevěřím už sobě sám, jen to chápu, jen to znám.